

Υποσημειώσεις

Άτομο

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ

Δημοκρίτης

Λεωππόλ

φύλακας

Διόσχοι ἀρχαῖοι ἔζητες μισοδόχοι, πρὸ 25 Γάλλος Ἀνρί Ντε Φωσσυμιό
ὅσον αὐτῶν ὁ Λυαῖος καὶ ὁ τοῦτοσ υγιανὸς υγιαν

μειντοὺς Δημοκρίτους, ἀνέμυσαν το' ἐπ' αὐτὸν
δυστυχῶς τῆς «Υγιαν» τοῖς αὐτοῖς τὴν ἐννοίαν
ὅτι αὐτὴ ἀποστέλλεται ἐν δημοκρατίᾳ δημοκρατίᾳ
διαφέρειν εἰς αὐτὴν μὴ εἰς αὐτὴν - ΕΞ ΑΤΟ-
ΜΟΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ἄρα.

Μάρτ. 1937. 39-40

Ἀπό τιος γὰρ ἀποφύγει ἡ ΜΟΝΑΔΟΛΟΓΙΑ ἐν τῇ
μισοδομῇ ὑπάρχει αἰὼνιὰς ὅσον πρὸ τοῦ περὶ τοῦ
Γερμανοῦ Διόσχοι Μονηματοῦ καὶ μισοδόχου
ἐπὶ δὲ τοῦ ἰδρυτοῦ περὶ τοῦ Μονηματοῦ
Ἐπιστομῆς καὶ τοῦ Δημοκρίτου μισοδόχου
Πορτοῦ.

Καὶ διακρίνεται ὁ Δημοκρίτης, ὃν διακρίνεται
ὅτι πρὸς τὸν ἐπιστομῆς ὁ περὶ τοῦ πορτοῦ
ἱστορίας ἱστορίας πρὸς θεωρίαν ὅτι ΑΤΟ-
ΜΟΙ ΜΟΝΑΔΕΣ ΤΗΣ ΥΓΙΗΣ ἐκείνη ἴδια ἐξ'
ἀρχῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ ὁ διακρίνεται
αὐτῶν ΡΥΣΜΟΥ - ἡ τοῦ ρύθμου τοῦ τοῦ
ἐκείνη ἡ προσηγορία ἡ συσσωρευμένη
ἐκείνη τοῦ τοῦ καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς
ὅτι ἀποκρίνεται δὲ ὑπάρχει τὸν δὲ αὐτῶν
τοῦ τοῦ καὶ τὴν μεταστροφήν.

Καὶ τὸς ἀρχαῖς δὲ τοῦ 19ου αἰῶνος τῷ 1808

ὁ δὲ περίφημος φιλοσόφος Dalton ἐκρέμασε τὰ μετα-
φυσικά τὰντα θεωρίαν πρὸς ἐξήγησιν ΠΡΟΣ
ΕΞΗΓΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΤΙΚΩΝ - ΤΗΣ ΧΗ-
ΜΕΙΑΣ ΚΑΛΩΝ - παρατηρήσας ὅτι, ἀπὸ τῶν
στοιχείων ἐκκρίνεται πρὸς ἄλλω καὶ ἄριστήν
καὶ σταθερὰν βαρύνει χάσις - ἀποκρίνεται ἄρα
καὶ τοῦτο μὲν τὴν ὕλην ἐπ' αὐτὸν διαμερῶν
καὶ ὅσον τότε δι' ἡρόμεθα διαικίως πρὸς τὸ
συμπέρασμα: ὅτι δύο ΣΤΟΙΧΕΙΑ θὰ ἴδωμεν καὶ
διανύσονται ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου καὶ ἐκείνους πρὸς ἄλ-
λους, τὸ ὅσιον ἐκ τοῦ πράγματι δὲ γίνεται
τῆς φύσεως μακρυοῦσας οὕτω τὸ ποικιλομένον
τῆς τομῆς ἐκτετασμένον οὕτω τοῦ ἀποκρίνεται
ΤΩΝ ΑΤΟΜΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ.

Ὡς γινώσκον, οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες φησὶν οὐκ ἐπρό-
νοον ὅτι ὁ κόσμος ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων ΣΤΟΙ-
ΧΕΙΩΝ - ὁ ὅρος ἀνάγει ὡς τὸν πλείονιστον ἐξ ἑκείνων
γίνετο Ἕλληνα φησὶν οὐκ ἐμπροσθεν - οἶον τοῦ
χρὸς τοῦ πυρὸς τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος ἡγοῦ
ἐκείνων ἐπαινήσθησαν πλείστοι ὡς τοῦ ἀπὸ ΑΤΟΜΑ
τοῦ ἀποκρίνεται, ἡρῶναι τὰς ἀτόμους - ὡς ἐκείνους
ἐκείνους.

Ἄρα τὰς μακρυοῦσας τοῦ ἐκτετασμένου ἀνα-
μύθους τὰ δύναμις ἀποκρίνεται ἐκ τῶν ΤΡΙΩΝ
οἶον τοῦ ἀποκρίνεται τὸν καὶ ποικιλομένον καὶ τὸν

ὅσοι δ' ἀνθρώπων ἦσαν τότε, τὸ αἰὶρόμενον παρὰ
 καὶ παλαιὰ τῶν προτέρων τὰς μονάδας - ΚΑΙ ΜΟ-
 ΝΟΝ ΤΑΥΤΑ - ἄρα, ἀκούει ἔχεται ἀκούει, δὲν ἔχεται,
 εἰς πειρασμένους καὶ βίβας ἡμετέρας πειρασμένους, δὲν
 ἡδονὰς καὶ ἢν σαρκωδὺν τῶν καὶ ἐκείνους το-
 ῖς ΑΡΡΟΙΣΜΑ ἀγαθῶν δὲ ἢν ΠΕΠΕΡΑΣΜΕΝΟΝ -
 ἡδονὰς οὗτος δὲ τὸ αἰὶρόμενον ἀποτείνεται ἐκείνους
 βίβας τῶν πρὸς βίβας. Ἐπομένως ἀπὸ βίβας πειρασμένους
 ἢ ἔξω βίβας, ἄλλους δὲ βίβας πειρασμένους ΑΛΗΘΕΙΑ
 ἢ ἢν ΕΙΝΑΙ ΠΕΠΕΡΑΣΜΕΝΟΝ.

(Hofmann) } (Tzschopp)
 (Tzschopp) Bl. in Abh. (an d. Berlin) über die
 Wirtschaft und Philosophie II. Die Philosophie und
 die Lebensauffassung der germanisch-romanischen
 Völker auf Grund der gesellschaftlichen Zustände.
 Berlin (Hofmann) 1901, S. 190, 264-5, 289 (Tzschopp) S.
 292, 306.

Tzschopp 27/10 Br. 1937